

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care a fost solicitată casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Jeleascov Veniamin XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 05.02.2018 – 06.04.2018

instanța de apel: 31.05.2018 – 15.11.2018

instanța de recurs ordinar: 13.02.2019 – 22.05.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 06 aprilie 2018, *cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Jeleascov Veniamin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i-se în conformitate cu art. 364¹, alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 80 ore.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Jeleascov Veniamin în XXXXX, data și ora exactă în faza urmăririi penale nu au fost stabilite, aflându-se lângă râpa care se află mai la vale de domiciliul său, situat în XXXXX, a depistat câteva tufișuri de cânepă sălbatică, din care a rupt partea de sus cu frunze, după care le-a adus la domiciliul său unde a

prelucrat frunzele plantei prin uscarea și mărunțirea lor, primind prin aceasta „marijuana”. În următoarele zile, de câteva ori a consumat personal „marijuana” prin fumatul ei la dispozitivul pregătit de el în mod artizanal, din 2 fragmente de butelii de polimer „bulbuleator”, ca consecință la Jelescov Veniamin au fost depistată masa vegetală uscată și grosier mărunțită nefolosită de culoare verde-cafenie în cantitate de 0,5 g, uscată, care este „marijuană”, și care se referă la substanțe narcotice, la fel pe pereții interni a celor 2 fragmente de butelii de polimer (partea de sus și partea de jos) s-a format rășina de cannabis de culoare cafenie-închisă în cantitate totală 0,11 g., care conform listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006 și stabilită prin cercetarea tehnico-științifică nr. 34/12/3-R-323 din 09 octombrie 2017, sunt substanțe stupefiante, și se referă la proporții mari. Jelescov Veniamin ilegal a păstrat substanțele stupefiante fără scopul înstrăinării, în construcția auxiliară situată în domiciliul din XXXXX, până la data de XXXXX în momentul depistării de către lucrătorii poliției în urma cercetării la fața locului.

Acțiunile inculpatului Jelescov Veniamin au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, conform indicilor: „Circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică prelucrarea și păstrarea ilegală a drogurilor săvârșite în proporții mari fără scop de înstrăinare”

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Chirnev Boris, la 20 aprilie 2018, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor de judecată de la inculpat cu rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită lui Jelescov Veniamin conform art. 217 alin. (2) Cod penal, ținând cont prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsă în formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică 25000 (douăzeci și cinci mii) lei și de a încasa de la Jelescov Veniamin în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 3864,58 lei achitate de IP Taraclia: 1) 1680 lei pentru efectuarea expertizei dactiloscopico-legală nr.34/12/3-R-323 din XXXXX (f.d.21-25); 2) 1680 lei pentru efectuarea expertizei dactiloscopice nr.34/12/3-R-307 din XXXXX (f.d.30-36); 3) 113,58 lei pentru efectuarea testării TNS (pentru „marijuana”) la Jelescov Veniamin (f.d.

41); 4) 391 lei pentru efectuarea actului de expertiză narcologică-legală de ambulatoriu nr. 55 din XXXXX (f.d.53-57, 80).

3.1. În motivarea apelului, procurorul a menționat că:

- pedeapsa stabilită inculpatului Jelescov Veniamin de instanța de judecată nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, nu s-a ținut cont de persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite, circumstanțele care atenuează răspunderea inculpatului conform art. 76 Cod penal;

- ținând cont că condamnatul Jelescov Veniamin nu are antecedente penale și în cadrul urmăririi penale a făcut declarații prin care a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și a dat dovadă de căință sinceră, a considerat că aplicarea în privința inculpatului Jelescov Veniamin a celei mai blânde pedepse în formă de amendă va asigura în conformitate cu art. 61 alin. (2) Cod penal atingerea scopului pedepsei privind restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului Jelescov Veniamin, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane;

- a considerat ilegală sentința în partea respingerii cerinței procurorului privind încasarea de la Jelescov Veniamin în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3684,58 lei din următoarele motive: achitarea întârziată de către IP Taraclia a cheltuielilor judiciare menționate nu indică că IP Taraclia este eliberat sau nu este obligat să le achite în favoarea instituției de expertiză judiciară. Plata întârziată a cheltuielilor judiciare e legată de motive ce nu depind de Inspectoratul de Poliție, ci de ordinele și mecanismul de reglementare reciprocă stabilită de stat între instituții de expertiză judiciară și organele de poliție, adică, mijloacele financiare în formă de cheltuieli judiciare, de regulă se transferă de poliție către instituția de expertiză o dată în trimestru sau în semestru cu o plată unică pe câteva/mai multe cauze penale. Inculpatul Jelescov Veniamin nici la faza urmăririi penale, nici la faza procedurii judiciare nu a achitat cheltuielile judiciare în sumă de 3864,58 lei;

- în baza prevederilor art.229 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, în cadrul urmăririi penale și procedurii judiciare pe cauza respectivă nu a fost stabilit că Jelescov Veniamin este insolubil sau că plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației lui materiale. Reieșind din cele expuse se poate de concluzionat că, cheltuielile judiciare sunt suportate de stat numai dacă persoana care urma să achite cheltuielile date,

corespunde condițiilor expuse în art. 229 alin.(3) Cod de procedură penală. Ținând cont că Jeleascov Veniamin nu corespunde nici unei condiții menționate mai sus cu privire la eliberarea de plata cheltuielilor judiciare, și fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, conform prevederilor art. 229 Codul de procedură penală este necesar să suporte cheltuielile pentru efectuarea expertizelor menționate, adică să recupereze statului mijloacele financiare cheltuite pentru efectuarea expertizelor;

- Curtea Europeană în cauza Croissant vs Germania din 25 septembrie 1992, nr. 13611/88, par.33-37, de asemenea a considerat că persoana învinuită e obligată să achite cheltuielile judiciare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 noiembrie 2018, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința în latura civilă și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care:

A fost respinsă cerința procurorului în Procuratura raionului Taraclia, Chirnev Boris privind încasarea de la inculpatul Jeleascov Veniamin în folosul statului a sumei de 3864,58 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că sarcina probei revine procurorului și organului de urmărire penală, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Jeleascov Veniamin, ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante, de asemenea a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Jeleascov Veniamin în baza dispozițiilor art. 217 alin. (2) Cod penal.

În instanța de apel, au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în ședința instanței de fond, inclusiv declarațiile necontestate ale martorului Caradjov Andrei, Tataru Vasile, Tașnicenco

Serghei, Jeleascov Vasile puse la baza sentinței de condamnare și probele materiale examinate de prima instanță.

Cum săvârșirea infracțiunii și vinovăția inculpatului au fost dovedite, în opinia instanței de apel, prima instanță întemeiat a dispus condamnarea numitului Jeleascov Veniamin proporțional gradului de pericol social al faptei comise și personalitatea inculpatului.

Opozant criticilor apelantului cu privire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a considerat că în respectivul caz, criticile procurorului nu sunt întemeiate, în privința inculpatului Jeleascov Veniamin nu poate fi aplicată pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat - amendă în cuantum de 500 unități convenționale.

Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile impuse de societate.

Instanța de apel a concluzionat că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal și art. 75 Cod penal, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, stabilindu-i pedeapsă penală în limitele legii.

Astfel, instanța de apel analizând situația inculpatului prezentată de către procuror, amplu analizând circumstanțele menționate supra și personalitatea inculpatului, și având în vedere că cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul Jeleascov Veniamin să execute pedeapsa solicitată de procuror - amendă, fiind echitabilă pedeapsa stabilită de instanța de fond de 80 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, or, la caz, pedeapsa solicitată de procuror, ținând cont de situația financiară, și anume de faptul că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, are la întreținere părinții pensionari, ca efect se va răsfrânge asupra condamnatului și familiei sale mult mai aspru decât cea aplicată de prima instanță, astfel instanța a apreciat ca neîntemeiat argumentul procurorului în apelul declarat, că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea aspră în privința inculpatului Jeleascov Veniamin.

Inculpatul în ședința instanței de apel a menționat că, nu este angajat în câmpul muncii însă lucrează ocazional și nu dispune de destule surse financiare pentru ca să achite amenda, fiind de acord să execute ore de muncă în folosul comunității.

Procesul penal trebuie să contribuie la apărarea ordinii de drept a persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia, la prevenirea infracțiunilor precum și la educarea cetățenilor în spiritul legii, și nici de cum să nu-i pună în situații care pot agrava starea lui sau imposibilitatea de a executa o pedeapsă penală.

Cu privire la solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, instanța de apel a observat că prima instanță în partea descriptivă a sentinței s-a expus asupra cerinței solicitate de procuror referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, însă în partea dispozitivă prima instanță a omis să menționeze soluția asupra cheltuielilor judiciare, în acest sens, instanța de apel considerând necesar de a admite cererea de apel și a se expune cu privire la cerințele și argumentele invocate.

Cu referire la cele expuse, la caz se instanța de apel a reținut că, efectuarea raportului de expertiză dactiloscopico-legală nr.34/12/3-R-323 din 09 octombrie 2017, a raportului de expertiză dactiloscopice nr.34/12/3-R-307 din 19 septembrie 2017, efectuarea testării TNS pentru „marijuana” la Jeleascov Veniamin cât și efectuarea actului de expertiză narcologică-legală de ambulatoriu nr.55 din 22 noiembrie 2017 a fost dispusă de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Urmărirea penală a început la data de 01 noiembrie 2017, acțiunile procedurale pentru care se solicită încasarea cheltuielilor de judecată au fost petrecute până la data de 22 decembrie 2017, în acest răstimp în legislația procesual penală nu au survenit modificări care ar permite admiterea cererii procurorului de a încasa de la inculpat cheltuielile de judecată, iar practica uniform aplicată de către instanțele judecătorești naționale de toate nivelele determină în opinia instanței de apel, necesitatea respingerii cerințelor înaintate de către procuror.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul invocat de procuror că, inculpatul Jelescov Veniamin nu corespunde nici unei condiții menționate în art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, cu privire la eliberarea de plata cheltuielilor judiciare, motiv din care inculpatul Jelescov Veniamin urmează să recupereze cheltuielile judiciare în baza art. 229 Cod de procedură penală, întrucât potrivit art. 227 alin. (1), (3) și art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit Legii - întru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

5. Decizia motivată a instanței de apel, pronunțată la 17 decembrie 2018, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, la 18 decembrie 2018, prin care, invocând în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate în partea stabilirii pedepsei inculpatului și respingerii încasării cheltuielilor judiciare din contul acestuia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în cazul când erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

5.1. În motivarea cererii de recurs procurorul a menționat că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- în decizie și sentință lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului;

- este necesar schimbarea atitudinii vizavi de instituția procesuală - cheltuielile judiciare și restituirea acestora, deoarece cu așa tendințe a instanței de apel, judecătorii și procurorii, vor rămâne fără salarizare;

- la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 3864.58 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare,

asa cum se cere prin prevederile art. 397 pct. 5) și art. 416 Cod de procedură penală;

- pedeapsa stabilită inculpatului Jeleascov Veniamin Vasile nu corespunde gravității infracțiunii comise, circumstanțelor stabilite în cauză, pedeapsa stabilită de instanța de judecată nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, nu s-a ținut cont de persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite, circumstanțele care atenuează răspunderea inculpatului conform art. 76 Cod penal;

- ținând cont că condamnatul Jeleascov Veniamin nu are antecedente penale și în cadrul urmăririi penale a făcut declarații prin care a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și a dat dovadă de căință sinceră, consideră că aplicarea în privința inculpatului Jeleascov Veniamin a celei mai blânde pedepse în formă de amendă va asigura în conformitate cu art. 61 alin. (2) Cod penal atingerea scopului pedepsei privind restabilirea echității sociale, corectarea lui precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane;

- analizând materialele dosarului penal, decizia motivată a instanței de apel, consideră că decizia în partea respingerii solicitării procurorului privind stabilirea pedepsei mai blânde și încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare legate cu efectuarea expertizei, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temeiuri pentru recurs prevăzute în art.427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și în legătura cu această găsește o singură soluție legală ca să fie casată integral decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate

expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent întrucât art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Referitor la motivul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței în partea stabilirii pedepsei întrucât decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Instanța de recurs susține poziția instanței de apel care a conchis că, prima instanță întemeiat a dispus condamnarea lui Jeleascov Veniamin, cu stabilirea unei pedepse proporționale gradului de pericol social al faptei comise și personalității acestuia, având în vedere și faptul că respectiva cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, are la întreținere părinții pensionari, iar pedeapsa cu amendă solicitată de partea acuzării, se va răsfrânge nu doar asupra lui Jeleascov Veniamin, dar și asupra familiei acestuia, iar în opinia instanței de recurs, aplicarea pedepsei cu amendă poate aduce atingere principiului răspunderii personale.

Colegiul penal consideră că pedeapsa de 80 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilită de prima instanță și menținută de instanța de apel, este rațională și echitabilă, care va atinge scopul pedepsei penale prevăzute la art. 61 Cod penal.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă faptul că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana a fost declarată vinovată.

Astfel, referitor la eroarea indicată de recurent și prevăzută la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa inculpatului Jeleascov Veniamin, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

În această parte a recursului, Colegiul penal consideră că soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, menținută prin decizia instanței de apel, este argumentată în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei, fiind acordată deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

Cu referire la alegațiile procurorului în partea ce ține de soluția instanței de apel cu privire la cheltuielile judiciare, în acest sens, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea hotărârii, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din

sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, la caz efectuarea raportului de expertiză dactiloscopico-legală nr.34/12/3-R-323 din 09 octombrie 2017, a raportului de expertiză dactiloscopice nr.34/12/3-R-307 din 19 septembrie 2017, efectuarea testării TNS pentru „marijuana” la Jelescov Veniamin cât și efectuarea actului de expertiză narcologică-legală de ambulatoriu nr.55 din 22 noiembrie 2017 a fost dispusă de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării, iar plata acestor expertize se face din contul mijloacelor bugetului de stat, astfel că instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale a statuat că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare, însă, pornind de la prevederile art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de temei legal.

Instanța de recurs consemnează că, chestiunile abordate spre examinare de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată în speță de către instanța de apel cu privire la respingerea încasării

cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Jeleascov Veniamin, este legală și întemeiată.

În atare situație, Colegiul penal consideră nefondată revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, dat fiind că, în dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul.

În situația când efectuarea expertizei a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea acesteia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat, nu din contul inculpatului, după cum pretinde recurentul.

Cheltuielile judiciare suportate pentru instrumentarea acestei cauze urmează a fi acoperite din bugetul de stat. Acestea nu constituie obiectul unei rambursări din partea inculpatului, în cazul în care ultimul nu le-a ordonat.

Totodată, Colegiul notează că, este inconsistentă alegația recurentului precum că, prin modificările efectuate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 (publicată în Monitorul Oficial nr. 40-47/108 din 09.02.2018), legislatorul și-a exprimat intenția de a pune în sarcina inculpatului recuperarea cheltuielilor judiciare, deoarece prin abrogarea alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală și lăsarea în vigoare a celorlalte dispoziții din art. 227 - 229 Cod de procedură penală, precum și a celor din art. 75 din Legea nr. 68/2016, se subliniază concret și evident că, compensarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor se face din contul celor care ordonează această acțiune procesuală, interpretarea extensivă în defavoarea legii procesual-penale fiind interzisă.

Având ca reper cele menționate, Colegiul conchide că, în cauza dată, temeiurile de recurs la care a făcut referire procurorul nu și-au găsit confirmare, ne fiind constatate careva motive pentru a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece atât chestiunea cu privire la individualizarea pedepsei cât și chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în prezenta

cauză, au fost soluționate corect, întemeiat, și argumentat, prin prizma prevederilor legale.

Împrejurările enunțate denotă lipsa erorilor de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, recursul ordinar fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Jelescov Veniamin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 iunie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda